So, the ultimate remedy is that certain control has to be exercised on these educational institutions including those mentioned by the hon. Member Sri Arumugham, and for that a statute is being got ready.

ಶ್ರೀ ಮಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ಈಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಅದನ್ನೇ ನಾನೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಆರ್. ಶಾಮಣ್ಣ.—ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಪಾಸಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಏನು ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮೂಲ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದರು. ಇಷ್ಟನ್ನೇ ಕೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಎತ್ತುವ ಬದಲು ಬಾಕೀ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಇದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಕೆಲವೇ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪೇರೆಂಟ್ಸ್ ಹೋಗು ವುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಕಷ್ಟ ಕೆಲವು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಬಾಕೀ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೀಟ್ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

(iii) *re: Expansion of Existing Southern Railway Workshop at Mysore City.*

† SRI H. GANGADHARAN (Krishnaraja).—Sir I raise a matter under rule 312 regarding seeking financial assistance from the Government of India for expansion of the existing Southern Railway Workshop at Mysore City. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ೩೦೦೦ ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದರು ಅದು ಮೈಸೂರು ನಗರದ ೩೦೦೦ ಜನರಿಗೆ ನೌಕರಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ೧೯೫೦ರಲ್ಲಿ ಇಂಟಗ್ರೇ ಷನ್ ಆಫ್ ರೈಲ್ವೇಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರ, ಕೇರಳ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಕ್‌ಷಾಪಿನ ಮಹತ್ವ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ಜನ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜ್ ಆಗುವುದರಿಂದ ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್ ಮಹತ್ವ ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಯಾಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ಜನ ಕೆಲಸಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಮೀಟರ್‌ಗೇಜ್ ಕೋಚು ಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ೧೯೭೧ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ರೈಲ್ವೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಎಕ್ಸ್‌ಪಾನ್‌ಷನ್‌ಗೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಮಂಜೂರಾತಿ ಪಡೆದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಸುಮಾರು ೭೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದೊಳಗೆ ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜ್ ರೈಲ್ವೆ ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ೭೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆ. ಇದು ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್ ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್, ಡೀಸಲ್, ರೈಲ್ವೆ ಕಾರಿ ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿದೆ.

possible for the army of officers in the Education Department to run the Corporation schools properly? What is the effective action the Minister proposed to take to control this situation.

† SRI B. SUBBAYYA SHETTY (Minister for Education).—Sir, this difficulty is mostly prevalent in Bangalore City and that too ordinarily the difficulties are encountered by parents both with regard to donations as well as admissions. Admissions are limited only in certain private educational institutions. The difficulty is that the parents want their children to be admitted only in certain institutions and of course it has come to the knowledge of Government and in this August House it has been aired several times that the private institutions do not admit students because the demand is more for admission. So, they ask for more donations. But there is no such difficulty with regard to admissions in several other private as well as Government institutions. As has been explained to this House in the past there is no way of having effective statutory control over the private aided educational institutions at present. The hon. Member Sri Ananda Rao said that it was raised last time in this August House and that no solution has been found and that Government is sleeping over the matter. It is not so and he is aware of that too. In pursuance of the assurance given to this House in the last session we constituted a committee headed by Prof. Deve Gowda to go into this question. They have examined this question, collected evidence and submitted a report and we are preparing a Bill on the lines of that report and the Bill is under the consideration of the Government. They submitted the report only by the end of March 1979 and we processed it and we are going to enact it. In that report they have suggested certain remedies for these maladies, especially in the Bangalore City.

Another suggestion which has been made by the hon. Member Sri Ramdev is de-recognition of these schools. It is not a solution at all; it will only aggrave the situation. Our departmental officers in certain cases derecognised schools and the result was that the parents and the students came and pointed out their difficulties. We appreciated their difficulties. So, that is no solution at all. We have to find some other solution to it.

Another matter raised by the hon. Member Sri Arumugham is that because of social inequalities such institutions flourish We know it and that is why the Government of Karnataka is keen on bringing about certain legislations, which will change the social structure and usher in a society wherein such *inequalities do not* exist. The Government are taking several steps in this direction.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ೭೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಿಂತ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈಲ್ವೇ ವರ್ಕ್‌ಶಾಪನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊನ್ನೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಬಂದಿದೆ, "The committee considered various locations such as Tirupati near Ranigunta, Yelahanka near Bangalore, Naykkarappatti near Salem, Singanallur near Coimbatore and Kanjikode near Palghat. Its report had been examined in detail by a Director's Committee in the Ministry of Railways and based on techno-economic considerations it had been decided to locate this workshop at Tirupathi near Renigunta."

1-30 P. M.

ಕೊನೆಗೆ ರೆನುಗುಂಟದ ಬಳಿ ತಿರುಪತಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಕೇವಲ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿ ಅಲ್ಲಿ ವರ್ಕ್ ಶಾಪ್‌ನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಾಲಿ ಇರುವ ವರ್ಕ್ ಶಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮ್ಯಾಪ್‌ನ್ನು ಸಹ ನಾನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳು ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ೭೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ೫ ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ತಾವು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿ ಮತ್ತು ಈ ಸದನದ ಎಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಒತ್ತಾಯ ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರೈಲ್ವೇ ಲೈನನ್ನು ಬ್ರಾಡ್ ಗೇಜ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಅದು ಮುಂದೆ ಈಗಿರುವ ರೈಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಂತರೆ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯ ದೊರೆಯಲು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಶೋಕಪುರಂವರೆಗೆ ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಇದರ ಕಡೆಗೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ಹೇರಬೇಕೆಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

SRI B. B. SAYANAK.—I rise on a point of order. I want a ruling on the procedure adopted. Under rule 312 the scope is limited. I have no objection to members speaking who have given notice. But you are allowing others to speak. When my call attention notice came up, you restricted to putting one or two questions. Here you have allowed Sri C. M. Armugham and Sri Jayadevaraj Urs to speak. Is it proper ? I want a ruling.

MR. SPEAKER.—He comes from the same constituency.

SRI B. B. SAYANAK.—No, no. He may come from anywhere. Why are you not allowing the same concession to others. This is not a general debate. The scope under this rule is restricted.

MR. SPEAKER.—This is a matter pertaining to the State. It is a very important matter. The State is going to be benefitted.

SRI B. B. SAYANAK.—The Hon. Chief Minister is there to explain and to request the Central Government.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಜಯದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಮಾನ್ಯ ಗಂಗಾಧರನ್‌ರವರು ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಸೂಚಿಸಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವರ್ಕ್ ಶಾಪ್ ಏನಿದೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ವರ್ಕ್ ಶಾಪ್ ಆಗಿದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು : ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಮೀನು ಇದೆ ತಮಗೆ ಇನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಮೈಸೂರು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಜಾಗ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜ್ ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅದು ಕೇವಲ ಮೈಸೂರು ನಿಲ್ದಾಣದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸೌತ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಟೇಷನ್, ವರೆಗೂ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ ಇದರಿಂದ ಮೈಸೂರಿನ ನಾಗರೀಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ವರ್ಕ್ ಶಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಿಷನರಿಗಳು ಇವೆ, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಾಗವೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಕ್ ಶಾಪ್‌ನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಬದಲು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು, ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿ ಮೈಸೂರು ನಗರಕ್ಕೇ ೭೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಯೋಜನೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕಿದ ಹಾಗೆಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾವಹಿಸಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

† SRI D. DEVARAJ URS (Chief Minister).—I had prepared a note on this and it has been circulated. But in the usual course I am expected to read it. The matter has taken a different turn: When the hon. members have come to know that a decision has been taken to locate this railway workshop, repairing railway coaches at Tirupathi or whatever it is, now we have to re-open the subject with the Government of India and the Railway Ministry. So, what I may read may become somewhat obsolete. Anyway because of the rules if he wants me to read I will read.

MR. SPEAKER.—It is not necessary.

SRI A. LAKSHMI SAGAR.—If the note prepare is obsolete, you can make whatever submissions you want to make.

SRI D. DEVARAJ URS.—This note was prepared with the knowledge that our case was being considered at proper level. But now the Minister concerned has replied in the Lok Sabha which has appeared in the papers on the 11th May that they have taken a decision according to a report wherein they have made recommendations to open this repair workshop at Thirupathi. That has been accepted. That is what the Minister has replied at the centre. Now the suggestion of the hon. member and others is that we must put all efforts to get this located in Mysore because the existing facilities are enough to expand the scope of the workshop. Again there is an encouraging factor, namely that Bangalore-Mysore railway line is going to be

converted into broad gauge. That decision has been taken and only a few days back the Minister for Railways has inaugurated the work. In the light of this, I may assure the House that government is going to make another effort. Beyond writing and trying to convince the Government of India that it is more economical to locate this workshop in Mysore, in what other manner we should put pressure, I cannot say. The one thing that suggests to my mind is this : I would request the hon. member to go in a team to the Central Government—I am prepared to send them, and use their good offices and see whether we could succeed.

SRI A. LAKSHMISAGAR.—We are also willing to join hand with the Government.

SRI D. DEVARAJ URS.—I am sure you will join hands. I expect something much more than that. If the members of the Opposition putforth this case before the Railway Minister, I hope he may reconsider. Somebody said that by spending Rs 15 lakhs they could have the same facilities for repairs and other things in Mysore Railway Workshop That is a very important which could be taken up with the Centre. Perhaps it may not cost as much as it is now going to cost for the new location. Under these circumstances, I would say that I am even prepared to constitute a team of members belonging to both the sides including Sriyuts Armugham and the Deputy Leader of the Opposition. Of course, Sri Gangadharan will be in the team because I am sure among all the members he seems to have more capacity to pull wires at the centre than the rest. We shall all try our best in this regard.

(iv) *re : generating electricity at Munirabad Power Station*

†SRI K. BHASKAR NAIDU (Bellary).—Sir, I raise a matter under rule 312 regarding need to generate electricity at Munirabad Power Station by utilising the 14 feet surplus water available in the Tunga Bhadra Dam to redeem the people of Bellary City who are not having even a glass of water to drink. The Bellary City's temperature is running between 44-46, that would be about 109 to 111 degrees farenheit. The Hon Chief Minister and the Municipal Administration Minister will be kind enough to ask the PHE Department to take emergency water supply. The Government was also kind enough to place at the disposal of the PHE nearly Rs. 25 lakhs. I went back Bellary with my head erect to tell the people that atleast during this summer they will not suffer for wan of drinking water. When I left for the second time, on the 9th May 1979, the Executive Engineer of the Electricity Department called the Municipal Commissioner and told him that he was closing the power supply from the TB dam and